

Passend Onderwijs.....

Het systeem zoals het is functioneert niet.
Het systeem zoals het wordt zal ook niet functioneren.

Waar gaat het mis?

Ik ben ouder van 3 kinderen waarvan 2 met adhd/autisme en aanverwante stoornissen. Leuke extra pakketjes.

De oudste is inmiddels bijna 21 jaar en de jongste bijna 14.

Met al mijn ervaring kan ik zeggen dat ik inmiddels een passende opvoeding kan toepassen maar dat is niet met dank aan onderwijs en zorgbegeleiding.

Alle 3 hebben ze het reguliere basisonderwijs doorlopen.

De oudste is van de basisschool afgegaan met een leerachterstand van 1,5 tot 3 jaren.

Dit na jaar in, jaar uit aan de bel getrokken te hebben bij school, huisarts en consultatiebureau/jeugdarts.

Achteraf blijkt dat de school willens en wetens geen stappen heeft ondernomen om eerste tests uit te voeren omdat men onvoldoende budgetten had. Bij de artsen viel het gedrag in de korte tijd dat dit kind gezien werd niet voldoende op voor een verwijzing en wij als ouders wisten de juiste wegen (nog) niet te bewandelen.

Inmiddels is ons kind gediplomeerd dierverzorger (niv. 3) maar vraag niet hoe! Wat een vechter is het. En toch lukt het niet in de maatschappij.....alle inzet ten spijt.

De middelste (geen rugzakje/geen 'problemen') gaat van Havo, naar VWO en weer terug naar Havo door te weinig les, lesstof, begeleiding, ondersteuning, structuur en gebrek aan leiding en communicatie. Dit is net zo erg! Ook hier kan het beter!

De jongste krijgt op de basisschool het geluk om vanaf groep 1 een aantal jaren fantastische leerkrachten te hebben. Zij hebben de handen vol aan dit kind, maar kunnen het behappen. Op zeker moment is er toch meer ondersteuning nodig. Er wordt een rugzak aangevraagd. Wij hebben enorm veel keuze wat betreft inzetten van deze zorg.....we doen het of we doen het niet. Meer mogelijkheden zijn er niet. De totale zorg varieert tussen een ½ uur en 1 uur zorg per week!!! Hierbij wordt het kind uit de klas gehaald (uitzonderingspositie) en worden er spelenderwijs oefeningen gedaan. Regelmatig mag dit kind hierbij een klasgenoot meenemen. Het kind krijgt op deze basisschool een agenda om mee te werken en huiswerk mee. De begeleiding in het werken met deze opdrachten is echer ver onder de maat. De leerkracht vraagt hulp aan een collega maar ook samen hebben ze veel werk en wordt regelmatig uitgesproken dat het eigenlijk te intensief is en ten koste gaat van de klasgenoten.

Dit kind krijgt een vwo/gymnasium advies mee op basis van o.a. de Cito toets. Het advies en de schoolkeuze (na veel overleg) wordt regulier onderwijs in een Havo/Atheneumklas. Ook hier weer jaarlijks bij de start van de school het aanreiken van tips/trucs en eigen hulp en ondersteuning om dit kind zo goed mogelijk te begeleiden, sturen en structureren. (die elke leerkracht, ook op de basisschool, eigenlijk altijd naast zich neerlegt want de eerste signalen dat het lastig is volgen veelal in december pas, immers, iedereen verdient een nieuwe kans!....waarop? meer achterstand? Meer problemen? Minder/geen vriendjes?) De eerste week gaat het 'goed' en daarna beginnen de problemen. Vervolgens moet het kind verplicht mee op kamp en daar overnachten. Vlak voor de kampdagen is het het kind niet meer toegestaan om mee te gaan ter bescherming van zichzelf en de eigen positie (precies dezelfde

argumenten waarmee het kind dus eerst verplicht was om te gaan). Voor de herfstvakantie zit dit kind al enkele weken thuis met helaas nog geen enkele zekerheid op een nieuwe plek.

Gelukkig is die toch al snel gevonden. Na de vakantie kan het kind starten in het speciaal onderwijs, vmbo niveau (waar is atheneum/gymnasium?) in een groep met 12 kinderen. Dit gaat redelijk maar is duidelijk de plek niet voor dit kind. Het verveelt zich en mag na de zomer starten in een Havo/Atheneum groep (een nieuwe mogelijkheid). De school werkt met een systeem volgens het wereldschoolonderwijs. Er staat een leerkracht voor de groep die de handen vol heeft aan zo'n 12 pittige pubers. Deze leerkracht moet zich inwerken in de methodes voor alle te geven vakken terwijl hij/zij zelf afgestudeerd is op 1 of 2 vakken (net als andere leraren in het middelbaar onderwijs). De lesstof komt voor een groot deel tot de kinderen via de pc (afstandsonderwijs dus, volgens de wereldschool). De vragen worden gesteld via internetverbinding en er moet gewacht worden op een reactie (die soms dagen op zich kan laten wachten). Toetsen gaan via de computer....u begrijpt het al....de beoordeling kan op zich laten wachten en al helemaal een toelichting daarop. Huiswerk wordt er niet gegeven. Hoe moeten deze kinderen (waaronder die van mij met adhd/aspergersyndroom (en een hoge intelligentie) hun kansen grijpen als ze deze school wel goed kunnen afsluiten (waar ik mijn grootste twijfels over uitspreek want dit is in mijn ogen een totaal oneerlijke uitgangssituatie!!!) Stel dat dit kind het redt om deze Havo/atheneum positief af te sluiten en door te stromen naar HBO dan is dit vrijwel onmogelijk. Immers, de eisen die hier worden gesteld aan zelfstandigheid, zelfredzaamheid en wat zo meer zijn in al die jaren middelbaar onderwijs nooit aangeleerd, laat staan toegepast... samen aan een groepsopdracht werken...nog nooit gedaan, zelf huiswerk plannen....nog nooit gedaan.

Wat zou het dan moeten zijn?

- kleinere klassen (20 per klas is meer dan genoeg)
- standaard in elke klas een klassenassistent, voor alle schooluren!
- ouders meer betrekken in het schooltraject, zeker als die capaciteiten er zijn.
- leerkrachten hoeven niet opnieuw het wiel uit te vinden, dat is lang geleden al gedaan.
- minder projecten, meer leren en vooral meer acceptatie van ALLE klasgenoten.
- rugzakje afschaffen
- scholen en zorg moeten verweven worden
- in de kleuterklassen al veel investeren in groepgedrag op niveau van de kinderen
- leerkrachten hoeven geen expert te zijn in het omgaan met kinderen met speciale behoeften (niet iedereen kan dat en/of wil dat) maar zorg dan dat er een ondersteuning is in de klas die dat wel kan!)
- investeren in onderwijs en vroegtijdige zorg
- zorg op maat bieden door begeleiding van kind en gezin te integreren in het schooltraject. Nu is alles afzonderlijk, versplinterd en overal moet opnieuw het verhaal gedaan worden. Zeker op de basisschool is het belangrijk om hier goed in te investeren. Immers...voorkomen is beter dan genezen.
- middelbaar onderwijs moet ook op een manier gegeven worden waarbij kinderen zich optimaal kunnen voorbereiden op hun toekomst, of dat nu leren en/of werken is
- middelbaar onderwijs moet ook vak(kundige) leerkrachten hebben die de hun eigen vak doceren
- voldoende orthopedagogen/begeleiders binnen het school/zorgsysteem voor specifieke doelgroepen die voor een goede ontwikkeling van elk kind kunnen zorgen in samenwerking met evt instanties.
- voldoende mogelijkheden bieden om te testen

- de intuïtie van ouders moet veel serieuzer worden genomen als zij zorgen uitspreken.
- gebruik als kernwoord “SAMEN” , immers een stabiel en goed (dus niet per definitie hoog) opgeleide leerling kan uiteindelijk zijn/haar weg in de maatschappij vinden op zijn/haar eigen niveau

Mijn idee is vooral dat er nu veel geld gaat naar allerlei initiatieven maar dat de samenwerking / integratie zoals die nu bedacht is nog steeds te veel kost en te weinig oplevert.

Pak problemen bij de wortel aan, dus vroeg op de basisschool en zorg voor een goede begeleiding en vangnet in de vorm van de ondersteuning vanuit de zorg! (op school)
Begeleid ouders bij hun situatie thuis om alle zorg op elkaar af te stemmen.

En vergeet vooral niet, er zijn kinderen die overal tussendoor schuiven en die niet gezien/gehoord worden omdat ze niet opvallen, gemiddeld zijn, en die zijn net zo kostbaar!!